

Snertwandeling op zaterdag 27 februari 2010 op de Ginkelse Heide

Nog voor de echte winter begon in Nederland, hadden Petra en ik het idee voor een snertwandeling in Ede. Die echte winter was op deze zaterdag dan wel voorbij, maar nu was Nederland weer al enkele dagen in de herfst beland. De weersvoorspellingen waren hopeloos maar we vonden toch dat dit evenement maar door moest gaan. Dus deed de familie van Petra een flinke varkenspoot in de pan,

splitterwt en men heeft ook de rest van de inkoop gedaan. Petra en ik hoefden alleen maar de stroom van aanmeldingen te noteren. De teller stond vrijdagavond op 40, maar daarna meldden zich, heel begrijpelijk, toch enkelen af. Fijn dat men de moeite neemt, zo staat de hele groep zo'n dag niet onnodig te wachten.

De zaterdagmorgen.....oh wat erg, met bakken kwam het naar beneden en de eerste mensen die uit het verre zuiden en hoge noorden kwamen, stonden al op de parkeerplaats van Juffrouw Tok te kleumen. Snel groeide de groep aan en rond 12.30 u. zijn we vertrokken.

En wat gebeurde er..... het werd droog!!

Lekker babbelend met elkaar liepen we het pad op naar de heide. Het geplande bezoek aan de schaapskooi kon i.v.m. Q-koorts, geen doorgang vinden.

Nog even kennis gemaakt met Monique du Pau met puppy Finn. Ze woont in de buurt en kwam alleen eventjes kennismaken en had voor ons zakjes met lekkere koekjes voor de honden mee genomen.

Het eerste gedeelte van de wandeling gingen we "klunend" door de losse aarde naar de plek waar we ons op zouden splitsen voor de grote en de kleine wandeling. Op dit moment van de dag waren er weinig of geen andere wandelaars. Voor de dames Meta en Yvon is dit altijd het zgn. "warming up" gedeelte. Het is dan met al die mensen om hun heen zo gezellig, dat er altijd één van hun honden denkt "nou kan ik wel effe..", en dan zelf maar aan de wandel gaat. Natuurlijk houden we gezamenlijk even halt, - we zien

dat Meta toch heel hard kan lopen-, tot de achterblijver zich weer bij de groep voegt. Een poosje later wordt ons gebabbel wreed verstoord als Yvon één van haar bij zich roept. En geloof me, die doet dat dan ook nooit meer!

Op de heuvel aangekomen, kon gekozen worden voor de kleine of grote route. Eerst alle honden even een lekkere koek en genieten van het wijde uitzicht.

De Ginkelse Heide is een heidegebied bij Ede dat wordt afgewisseld met bos op een zeer arme zandgrond. In het

gebied ligt een vliegveldje, dat in gebruik is door twee modelvliegtuigclubs. Bij de schaapskooi bevindt zich een gedoogzone voor het gebruik van de vliegers. Op 18 september 1944 vonden op de Ginkelse Heide geallieerde luchtlandingen plaats in het kader van Operatie Market Garden. De luchtlandingen worden jaarlijks herdacht bij het Airborne Monument nabij de Verlengde Arnhemseweg N224).

Na de kleine onderbreking dus verder. Ton was de coach voor de kleine ronde en Petra voor de grote. Echter, toen we enkele minuten onderweg waren, ging bij Petra de mobiel. "Hond Bangsi, is hij bij jullie?" Na verstrekking van het signalement van Bangsi, werd hij als zodanig in onze groep, van de grote ronde herkend.

Dit was dus een grote wisselfout van baasje Christie, die al in hoog tempo kwam aangehold, "coach" Ton konden we dit niet aanrekenen en gelukkig word je als baasje voor zoiets niet gediskwalificeerd door de Evenementencommissie. Nadat Christie was gearriveerd, was het nog weer wachten op haar wandelvriendin Joke met Alana. Zo had onze groep door de wijze

